

Grebenčki na goveji juhi.

Vgneti in razvaljaj testo kakor za rezance. Nato pripravi sledeči nadev: Kos kuhane govedine ali ostanke pečenke sesekljaj z nožem na deski prav drobno. Na vročo mast vrži malo fino seklane čebule in zelenega peteršiljčka ter seklano meso. Prepraži vse skupaj par minut, shladi, dodaj 1 do 2 jajčka, malo popra in potrebno sol ter dobro premešaj. Razvaljeno testo razreži na 3 do 4 prste široke trake. Na sredino vsakega traka daj v razdalji 3 do 4 prstov male kupčke nadeva. Krog vsakega kupčka potegni s prstom ali čopičem, katerega si pomočila v raztepen jajčni beljak, krog. Nato pregani testni trak po dolgem tako, da pride rob na rob. Pritisni testo s prstom v polukrogu kupčkov. Izreži te polkroge s kolesčkom za testo ali z nožem ter jih zakuhaj v vrelo govejo juho. Odpadle testne koščke zreži na male krpice, posuši in porabi prihodnji dan.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v četrtek dne 2. aprila so pripeljali špeharji na 28 vozeh 52 komadov zaklanih svinj, 1 voz krompirja in 3 sena. Svinjsko meso je bilo po 10 do 26 Din, špeh 13 do 15, krompir 0.75 do 1.50 seno 90 do 100. Pšenica 1.75 do 2, ječmen 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.50, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4 do 4.50, proso 2.75, fižol 2 do 2.50, kokoš 30 do 45, piščanci 30 do 80, puran 60 do 100, kozlič 90 do 100. Čebula 2.50 do 3, česen 18 do 200, zelje glava 3 do 5, kislo zelje 4 do 5, kislja repa 2, jabolka 6 do 12, suhe slive 10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12, surovo maslo 36 do 4000. Jajca 0.75 do 1, med 12 do 20.

Mariborski živalski sejem dne 31. III. 1931. Priganih je bilo 9 konj, 12 bikov, 106 volov, 170 krav in 20 telet, skupaj 317 komadov. Povprečne cene za različne živalčke vrste na sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7.50 do 8 Din, poldebili voli od 6 do 6.50 D. plemenski voli od 4.50 do 5.50 Din, biki za klanje od 4 do 5 Din, klavne krave debele od 4.25 do 6.50 Din, krave za klobasarje od 2 do

3 Din, mlada živina od 6 do 7.50 Din, teleta od 9 do 11 Din. Prodanih je bilo 152 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 14 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 18 do 20 Din, volovsko meso II. vrste od 14 do 16 Din, meso od bikov, krav in telic od 10 do 12 Din, telečje meso I. vrste od 22 do 35 Din, telečje meso II. vrste od 12 do 20 Din, svinjsko meso sveže od 14 do 25 Din.

*

Črni princ.

V umobolnici v italijanskem mestu Ankona je umrl zadnje dni v visoki starosti in od vseh pozabljen Henrik Noel.

Kedo je bila imenovana osebnost? Znani raziskovalec Afrike in zdravnik Gerhard Rohlfs se je lotil leta 1866 eks pedicije proti Bornu v afriškem Sudanu. Na potovanju se je zavzel za bolanega domačina. Ker je odklonil nagrado za zdravljenje, je prejel v darilo kot odškodnino od trgovca s sužnji lepega, a popolnoma izstradanega zamorca iz Sudana, katerega je pripeljal s seboj v Berlinu je vzbudil zdravnikovi črni sluga dopadenje vladarskega para. — Raziskovalec je odstopil zamorca brez vsega vladarju. Na dvoru so prekrstili Abela el Tarady v Henrika Noela. — Vzgojili so ga na stroške dvora in ga razvadili na vse mogoče načine kot sudanskega princa. Zamorec pa ni izpolnil vladarjevih nad ne glede napredovanja kot oficir in tudi ne v družabnem življenju. Vedno je hodil najlepše oblečen, posedal je dovolj denarja in se je udajal razsipnemu življenju, ki je postalo kmalu spodtikljivo. Delal je škandale, da so ga morali krog l. 1870 poslati v Egipt.

Javnost je nato pričela govoriti o Henriku Noelu, ko mu je bilo naročeno, da naj spremlja zdravnika in prvega svojega gospodarja Rohlfsa k sultanu v Wadai. Že pred odpotovanjem na otoku Malta je moral Rohlfs ugotoviti, da boleha njegov nekdanji zamor-

ski gojenec na nepopisni domišljavosti. Od tedaj ga je napotil berlinski dvor v umobolnico v Ankono in je skrbel tamkaj zanj.

Zamorec je popolnoma vbvladal — nemščino, francoščino, italijanščino in arabščino.

Tako se glasi v kratkih obrisih romana zamorca, katerega je osvobodil slučaj suženjskih verig, dokler ga ni dovedel do stopnic proti prestolu in slednjič ga je le potisnil za zidovje — umobolnice, kjer je preživel pol stoletja.

*

Limbuš pri Mariboru. Po komaj 40letni starosti življenja je legel po dolgem, mukepolnem trpljenju, katero je vdan v božjo voljo z največjo potrpežljivostjo prenašal, v hladen grob Franc Tarkuš, železničar v pokoju. Bolezen, kostna jetika, ga je spravila v mnogo prezgodnji grob. Bil je blaga in dobra krščanska duša. Prisrčno je ljubil svojo ženo in dva otročiča, za katere je dal vse, magari tudi svojo srčno kri. V svojih mladih letih je dalje časa služboval v limbuškem župnišču in poleg župnišča je tudi v zadnjem času stanujoč zatisnil svoje trudne oči. Počivaj v miru dragi Franc in večna luč naj ti svetli!

Limbuš pri Mariboru. Po več kot triletni, mukepolni bolezni in trpljenju, katero je z največjo potrpežljivostjo in vdanostjo v božjo voljo prenašala, je dne 18. marca ob treh popoldne mirno v Gospodu zaspala blaga mamičica gospa Kunigunda Šumandi, posestnica v Limbušu. Bila je vdova več kot 18 let in je dosegla starost 69 let. Zapustila je sina in tri hčerke, od katerih je ena (Antonija) učiteljica v Vučjigomili v Slovenski krajini. Pokojnica je bila zelo blaga in nadvse dobra žena. Ko so za časa svetovne vojske nesrečni primorski begunci, ki so morali zapustiti svojo ljubljeno domovino, tavalji po svetu kot izgubljene ovce, je prišla k njej tudi taka nesrečna

robe, katero rabita Štajerc ter Hrvat pri gospodarstvu in gospodinjstvu. Klakočerca je nakupila precej glinaste posode, kuhelj, lesenih krožnikov, rešet ter dve rodoseji. Še le po opravljenih postranskih poslih se je spustila z voznikom na sejmišče ter poiskala pastirja z neprodanimi voli. Gonjač je omenil povpraševanja mesarjev ter njih obnašanje, ko so zvedeli za ceno. Gospodinja je bila mnjenja, da bo tokrat oddala živino, četudi bo treba najbrž znatno popustiti. Ni se še prav ozrla po okolici, kjer so bili privezani njeni voli, ko jo je uprašal postaven možakar, za koliko je blago naprodaj. Po temeljitnem ogledu od vseh strani še na zobe, po otipavanju glede debelosti je pričelo živahno barantanje z običajnim kričanjem ter z zbijanjem cenitve navzdol. Ko je kupec z dvema mešetarjema ogorčen radi pretirane cene in nepopravljivosti lastnice odšel dvakrat, je prišlo v tretje do kupčije z odštetjem denarja in z izgovorom likofa že bolj pozno popoldne pri Hrovatu ob omenjenem križišču cest. Voli so bili

kupljeni kot klavna živina za Šmarje pri Jelšah. Pastir jih je moral gnati še do Hrovata in počakati tamkaj na likof in na napitnino.

Klakočerca je bila vesela, da se je iznebila blaga. Kosila je pri Staroveškem in še imela popoldne dovolj nakupovanja pri usnarju, klobučarju in v apoteki. Je že bilo pozno popoldne, ko se je zibal njen koleselj zopet navzgor po cesti, po vrhu pod gradom mimo »štoka«, nekdanjih grajskih žitnic in naravnost navzdol baš pri Hrovatu na cestno križišče na likof. Kupec z mešetarji je že čakal. Pastir je prejel napitnino in vole je odtiral drugi. Likof na srečo je moral biti izdaten, ker so bili voli plačani dobro in je to uvidela Klakočerca na tistem ter sama pri sebi. Ni se upirala plačevanju za jed ter pijačo. Pivci krog koleslja so bili tako zabavni, da se jej ni mudilo prav nič proti domu, akoravno je silil voznik na odhod radi teme in nevarne vožnje po samotni cesti pod Sv. Petrom na Medvedovem selu. Klakočerca je plačevala vesela družba je bila ter zbijala šale, da je šlo

Mostin, mostova esenca za napravo zdrave domače pijače se dobi v drogeriji Kač-Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 379

Cepljene vinske trte nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj, žel. postaja Moškajnci. Trte so vskladiščene pri načelniku Jan. Šegula v Hlaponcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratek naslov za pismo: Trsničarska zadruga, p. Juršinci 303

Inserirate!

družina. Z vso njej prirojeno dobrohotnostjo je sprejela te nesrečneže pod svojo streho in jim bila ves čas njihovega pregnanstva v vsa kem oziru kot prava mati. Velicasta je bila njena zadnja pot na domače limbuško pokopališče. V vznesenih besedah se je poslovil od rajne mamice Kunigunde domači župnik vlč. g. Andrej Bračič, povdarjajoč pred vsem njeno usmiljeno srce za vsakogar, zlasti še za uboge, kateri jo bodo težko pogrešali. Limbuški cerkveni pevski zbor pa se je od blagopokojne pred domačo hišo in pri odprtem grobu poslovil z dvema v srce segajočima žalostinkama. Počivaj v miru, hlaga mamica, in večna luč naj ti svetli!

Sv. Barbara pri Mariboru. Kako tužno in v srce segajoče se je oglašil vaški zvon g. Korosca dne 21. marca, a že čez dobre pol ure domači farni zvonovi, ki so tako v srce segajoče in miho doneli skozi tri dni, ker so peli zadnjo pesem svojemu ljubemu botru Janezu Stuber, posestniku v Veliki Zimici. Kako je bil rajni priljubljen med ljudmi, je pričala ogromna množica ljudstva, ki ga je spremljala na zadnji poti. Ko se je od njega ob odprtem grobu v imenu zvonov in cerkve z vzvišenimi besedami poslovil domači gospod župnik, v imenu sorodnikov pa bratranec Ivan Stuber iz Viniške gore, in ob zvokih glasov pesmi »Vigred se nam povrne«, katero je zapel pevski zbor od Sv. Martina na domu in ob gomili, ni ostalo menda nobeno oko brez solz. Rajni je bil večletni naročnik »Slovenskega Gospodarja« in prijatelj dobrih katoliških listov, vzoren oče in mož, pa tudi dober gospodar, kar nam pričajo njegova lepo urejena poslopja in celo gospodarstvo. Zapuščal nas, dragi Janez, v najlepši dobi življenja, v starosti komaj 38 let. Ves napor zdravniške vede ti je bil brezuspešen. Nihče menda ni slutil, da te bo tednevna bolezen tako hitro iztrgala iz sredine tvoje žene in šesterih nepreskrbljenih otrok. Za vse storjene dobrote tvojim dragim naj ti poplača ljubi Bog! Boji ti zemljica lahka! Med gosti na sedmini se je nabralo na vzpodbudo sorodnikov za novo bogoslovje v Mariboru 100 Din in za katoliške misijone Din 7125. Vsem darovalcem iskreni Bog plačaji!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Letošnje zimo se je smrt precej pridno oglašala v naši župniji. V dobrih treh mesecih sta se od nas po-

slovili dve sestri kmetici Jozefa Berič in Marija Zemljč in njih brat Franc Špindler, posestnik v Obratu, ki smo ga pokopali dne 6. marca. Dne 26. februarja pa se je smrtno ponesrečil kmetski sin Alojzij Valner na Štavnici. Večkrat ga je napadla božjast. Ta dan je šel na gnojšče. Tam je vsled padavice omahnil v gnojnico in se zadušil. Našli so ga z glavo v gnojnici. Kadar je prejšnji dan več pil, ga je drugi dan napadla padavica, tako tudi tokrat. Neki oče-pijanec je dal enoletnemu otroku mesto mleka šmarnice in je bil otrok zvečer mrtev. Pa še nekateri žalujejo za šmarnico! Država pa naj gre na roko ljudem, da na mesto šmarnice zasadijo amerikanca, v neugodnih legah pa izabelo ali pa sadno drevje. — Dne 15. marca smo pokopali dobro mamico Ivano Kralj, ženo predsednika Čebelarke podružnice Tomaža Kralja v Iho-vi. Dala je življenje 12 otrokom, od katerih je še 8 pri življenju. Zvesto družbenico Marijino smo pokopali ob veliki udeležbi ljudstva. Naj v miru počiva! — Rodbin z istočasno 9 živimi otroci je v naši župniji 16, ki bodo oproščene vsega davka. — Naši rekruti se pridno udeležujejo rekrutnega tečaja, ki ga vodi bivši vojak Mihael Žizek.

Sv. Jurij v Slov. gor. Na velikonočno sredo smo položili k večnemu počitku v cvetu mladosti preminulega obče spoštovanega veleposesnika Rudolfa Ropa. Pogreba se je udeležilo ljudstvo iz domače in sosednjih župnij v velikem številu, kar je bilo dovolj dokaza za občo priljubljenost, ki jo je pokojnik užival pri domačih in sosednjih občanah. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja«, vaskozil goreč, vzoren in vzgleden krščanski mož, ki je to svoje prepričanje tudi javno očitaval. Zapušča globoko užaloščeno vdovo, in štiri nepreskrbljene otroke. Dober si bil svojem, dragi Rudolf, in vsem svojim poslom in delavcem. Sedaj boš deležen večnega plačila pri Vsemogočnem. Na svidenje onstran groba! Na sedmini se je nabralo za novo bogoslovje 210 Din.

Sv. Anton v Slov. gor. Imamo par novic. Ne posebno lepih, vendar naj jih izve širja javnost: Tukaj se večkrat pojavi lisica, ki bo pa najbrže moškega spola, torej lisjak. Ima to posebnost, da hodi samo po dveh nogah. Je jako zvit stvar. Vtihotapi se v hlev, če je še tako močno zaprt. Tako se je nedavno prikla-

tila v hlev nekega posestnika ter odnesla največje kokoške. Samo petelin je imel srečo, da je ušel. Drugi dan so ga našli zunaj na cesti napol mrtvega. Torej, lovci, pozor! To plemo se mora na vsak način iztrebiti iz našega kraja. Pred kratkim je obiskal neki nepoštenjakovič naše pokopališče ter odnesel Kristusovo podobo z nekega križa. Grdobija brez primerel!

Sterjanci pri Sv. Lenartu. Ker se že skoraj celo leto nismo oglašili v našem rednem učitelju »Slovenskem gospodarju«, v prvih vrstah moramo poročati, da smo imeli pri nas takozvano tridnevno. Prav vredno smo prejemali sv. zakramente in poslušali krščanski nauk. Ženili smo se letošnjo zimo zelo malo. Vsak se toži, da ni denarnih sredstev, zato pa tudi ni bilo kandidatov, da bi naše rožice tu pa tam začeli trgati, bomo pač še čakali jeseni in prihodnje zime, mogoče se nam sedanja kriza malo zboljša.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Materi zemlji smo izročili blago mater Gero Štebih. Bila je zelo vzgledna mati krščanskih družin. Nikdar ni imela z nikomur sovraštva. Ravno sedaj je minilo leto, kar smo pokopali njenega moža Franca Štebih.

Sv. Urban pri Pljuju. Položili smo k večnemu počitku Alojza Školiber, posestnika v Svetincih. Mnogobrojna udeležba pri pogrebu je pričala, kako so ga sosedje spoštovali. Bil je res fant kot se spodobi, že v letih, je skrbno vodil svoje gospodarstvo s sestrami, ki ga bodo bridko pogrešale. Kot dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja« je tudi povsod se kazal vestnega kristjana, ki mu je bilo versko življenje srčna potreba. V spomin na njegovo živo vero so nabrali na sedmini gostje 100 Din za dijaško semenišče v Mariboru. — Počivaj v miru!

Sv. Bolhenk pri Središču ob Dravi. Župan največje naše občine Kog g. Anton Borko je bil od Nj. Vel. kralja odlikovan z zlato kolajno za zasluge. Odlikovanec je eden izmed tistih, o katerem se lahko reče, da nima nobenih neprijateljev, to pa radi svojega tihega, a vendar odločno katoliškega in slovenskega značaja. Vsakdo lahko razume, kaj to pomeni, če kdo že skoroda 35 let županuje veliki občini, ki ima zelo mnogo revežev. Župan A. Borko spada med tiste stare slovenske korenine, katerih v dolednem času ne bo več.

Naročite za fante,
ki se odpravljajo k vo-
kom, knjižico:

Moj tovariš.
Molitvenik za mlade-
nce in še zlasti za vo-
jake.

Cena z rudačo obrezo
16 Din, z zlato obrezo
18 Din. Po pošti 1 Din
več.

Starši, botri in zlasti
ve botrice! Vaš fant
bo tiste dinarje, ki si
jih je s težavo prihra-
nil, pri vojaki najno
potreboval in si ne za-
more kupiti molitve-
nika. Kupite mu ga vi
ter ga mu podarite kot
pobožen spomin, ki
naj ga obvaruje v tu-
jini vsega hudega! —
Tako se vam pripo-
roča:

Tiskarna sv. Cirila,
Maribor.

proti enajsti uri v noč, ko so bili pri gorkem
čaju. Kakega tolovajskega napada se med potjo
ni bilo bati, saj je povabila na voz do Cigana v
Mestinju kupca in še enega njegovih spremlje-
valcev. Slednjič se je veselo zadovoljna družba
le zbasala na koleselj in konj je komaj premak-
nil voz radi teže. Dirjati je pričel, ko so bili čez
most preko Mestinskega potoka in krenili v
smeri proti Pristavi. Klakočerca si še ni niti
prav udobno razložila svojih udov po koleslju,
ko jo je zagrabil kupec za vrat ter jo lopnil s
pestjo po desnem sencu, da se jej je posvetilo v
temni noči pred očmi, kakor bi bil švignil blisk.
Zacingljalo jej je po ušesih, zašumelo po glavi
in njena zavest je zatonila za nekaj časa. V tre-
nutkih, ko si je dal kupec opravka z obilno žen-
sko, je treščil spredaj mešetar voznika po glavi
ter ga pognal s kozla v obcestni jarek, da reva
švajdrava niti jeknil ni. V trenutku je bil obr-
njen voz in nazaj mimo Hrovata, od tamkaj na
desno po na pol cesti proti Loki pod Žusmom.
Po ubogem konju je padal jermenov žegen, da

je tekel preplašen na vso moč, saj je bilo že
pozno in še dolga pot na kraj nočne sodbe na
Rudniškem vrhu. Ko so bili izven vasi Spodnje
Tinsko ob Tinskem potoku, so se oglašili iz goz-
da preko vode na cesto rezki žvižgi, na katere
sta odgovorila oba tolovaja. Voz se je ustavil.
Temne postave so skočile preko vode in dvig-
nile še vedno onesveščeno žrtev s koleslja. Novi
voznik je odropotal s kolesljem naprej, Mačkov
Janez je velel z žensko k potoku, da jej vrnejo
z zmakanjem zavest, kedo bo neki nosil tako tež-
ko kobilo po temnih gozdnih stezah na visoki
Rudniški vrh. Že koj po prvem omočenju glave
je odprla Klakočerca na široko oči. Pri pogledu
na strašne tolovajske obraze je hotela krikniti
na pomoč, a jej je zavrla glas moška šaka z za-
gotovilo, da bo po njej, ako ne uboga natanč-
no, kar jej bo zapovedano. Kaj bi jej pač bilo tu-
di koristilo še tako krčevito vikanje, ko je bila
v krogu sedmih človeških pošasti, ki sigurno ni-
so bile nikdar vajene, ceniti dragocenosti člo-
veškega življenja.

Braslovče. Na cvetno nedeljo smo pokopali ob obilni udeležbi občinstva gđ. Nežiko Marot, gojenko IV. razreda učiteljskega št. šolskih sester v Mariboru. Umrla je za jetiko, stara komaj 20 let. Blag ji spomin! Pošteni in krščanski rodbini Marotovi naše sožalje! — V nedeljo popoldne je imelo Katoliško prosvetno društvo Braslovče in Verlavas svoj občni zbor združen s predavanjem in skiptičnimi slikami o potovanju v Sv. deželo. Predaval je g. profesor Minkar iz Ljubljane. Le malo kedaj je tako polna dvorana Društvenega doma, kot je bila to pot. Vsi pa smo bili zadovoljni z lepim predavanjem g. Minkarja.

Sv. Vid nad Valdekom. Komaj se nagiblje prvo četrtletje k zatonu, moramo že beležiti 5 smrtnih slučajev. Prvič je zamahnila smrt s koso dne 8. januarja in pokosila po dolgi ter mučni bolezni, sprevideno s tolažili sv. vere, prevžitarico Marijo Dvorjak, staro 59 let. Sle dil ji je prevžitar Anton Vocovnik v visoki starosti blizu 80 let. Komaj so zagnili to gomilo, mu je sledila njegova mlada sosedka Marija Kotnik, ki je umrla na sušici dne 31. jan. Zapuška moža in več malih otrok. Komaj so se zvonovi malo odpočili, že so se zopet oglašili iz visokih lin in naznanjali po župniji, da je naglo preminila mlada žena in skrbna mati Terezija Vívod, po domače Zgornja Pustince, ravno na pustni dan 17. februarja. Prejšnji večer je še vsa zdrava in vesela pripravljala za pust. Drugi dan na pustni torek zjutraj pa smo jo že hodili kropit na mrtvaški oder. Umrla je kot žrtev materinskega poklica. Bila je dobra žena in prava mati svojim otrokom, kakor tudi prejšnjim ljubezniva mačeha. Bog naj tolaži žalujočega moža, ki je v kratkih letih izgubil dve mladi ženi. Tembolj je to žalostno, ker je tudi prva žena pred štirimi leti ravno na isti način umrla kakor sedaj druga. Otrokom so dale življenje, same pa so ga izgubile. Otročička so položili v zibiko, mamico pa v grob! Bomo morali biti bolj previdni in več pažnje posvetiti takim ženam v težkih po rodni urah, da jih obvarujemo nagle in prezgodnje smrti. Dne 15. marca je preminul naj starejši mož v naši župniji Blaž Zaponšek, star 82 let. Vsem rajnim daj Bog večni mir, ostalim sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje!

Dramlje. Neizprosna smrt je dne 27. marca pretrgala nit življenja mladi ženi, hčerki in mamici gospej Heleni Krofič, stari komaj 24 let. Res, skoraj neverjetno je, ker smo jo v nedeljo dne 22. marca videli prihajati v družbi njenega dobrega moža in svaka k zgodnji sv. maši. V četrtek zvečer pa je že bila na mrtvaškem odru. Da je bila rajnica splošno priljubljena, je pričal njen pogreb. Kljub temu, da so imeli ljudje mnogo dela, so ga pustili in rajši skazali zadnjo čast dragi Leniki. Rajnica zapuška mater, moža in enoletnega sinčka. Mater, ki je z njo izgubila edinega otroka, in moža, ki ji zgubil skrbno ženo, naj Bog potolaži! Draga Lenika, ki si prestala grozne muke v svoji kratki bolezni, Vsemogočni ti bo obilno poplačal v nadzvezdnem domu! Pri hiši žalosti se je z lepimi besedami poslovil od nje gospod Mezek, pri odprtem grobu pa vlč. g. župnik z ganljivimi besedami. Rodbini Krofič naše srčno sožalje!

Sladkagora pri Šmarju. Ločila se je od nas dobra mati Antonija Glavač iz Bohovega, stara 38 let. Zapustila je žalujočega moža in pet nedoraslih otrok, izmed katerih je najmlajši star 15 dni. Zapuška tudi pet bratov in eno sestrico. Oče in mati žalujeta neprenehoma za svojo hčerko. Bila je zelo skrbna mati, mirnega značaja in med sosedi zelo priljubljena. Dne 2. marca smo jo ob obilni udeležbi

spremili k večnemu počitku. Pri odprtem grobu je sladkogorski župnik govoril ganljive poslovilne besede. Žalujočemu možu in otrokom kakor tudi sorodnikom in prijateljem izrekamo naše iskreno sožalje! Na njeni sedmini se je nabralo za uboge črnce 50 Din. — Hvala darovalcem!

Šmarje pri Jelšah. Na praznik Marijinega Oznanenja smo sicer le v cerkvi, pa vendar ganljivo lepo obhajali materinski dan. Pri popoldanski službi božji je bilo po primernem nagovoru in ob lepem petju v našo Marijino družbo slovesno sprejetih 24 novih članov samih vrlih fantov in deklet. Ej, so se pristrčno veselile naše dobre mamice tako odlikovanega sadu svoje krščanske vzgoje in požrtvovalne skrbi! Le junaško se drži, Marijina četa, prelepega prapora svoje nebeske kraljice! — Ko imamo že tako lepo prenovljeno župnijsko cerkev, si želimo še vsaj dveh utrjenih potov po dolžini in širini našega ilovnatga pokopališča. Pri letošnjih izredno mnogih pogrebi smo se že res naveličali na svetem mestu gazit hujše blato kakor v zakotni vasi. Svita pa se že! Od vhoda do groba Habjanove mame je že napravljena dobro posuta pot. Da bi še več takih nastalo! — Lepega vremena in toplejših dni bi nam bilo treba za obilno pomladansko delo.

Zibika. V noči od 14. na 15. marca se je poslovil iz solzne doline trpljenja in žalosti v 68. letu svoje starosti Seligo Jakob. Kako je bil rajni priljubljen, se je pokazalo, ko so ga hodile množice ljudstva kropit in molit za njegovo blago dušo. Rajni je bil dober, priazen in obenem šaljiv človek, skrben gospodar ter dober oče šesterim otrokom, ki je vse lepo oskrbel. Blagi rajni naj počiva v miru! Ženivdovi, otrokom in vsem sorodnikom naše sožalje!

Zibika. Martin Kočevar, 86letni bisernik, obče spoštovani mož, stara krščanska korenina in dobrina, je bil pokopan dne 19. marca. Zapuška 86letno Barbiko, biserno družico svoje-ga presrečnega življenja. Počivaj sladko!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 29. marca se je tukaj zaključila velika higijenska razstava s povoljnim uspehom. Odraslih ljudi se je udeležilo razstave 1800 in okoli 500 dece. Predavali so gg. dr. Kolterer dvakrat, dr. Brabec dvakrat, dr. Vrtovec dvakrat, Puhar petkrat in gđ. demonstratorica dvakrat. Predavatelj so predavali s pomočjo skiptičnih slik. Upamo, da bo ta razstava rodila obilni sad. Največ se je pri raznih predavanjih razpravljalo o zatiranju sovraga alkohola, kateri se je že tukaj pri raznih slojih precej udomačil. — Dne 27. marca smo pokopali 59-letno posestnico in gostilničarko gospo Marijo Čebular (po domače: Kozolovo mamo) iz Spodnjega Sečovega. Pokojna je bila vzorna žena in blaga mati 9 otrok. Svoje telesne bolezni je voljno prenašala, zato upamo, da že uživa zaslužen plačilo v nebesih. Njenim otrokom in žalostnemu soprogu naše iskreno sožalje! — Ker se vinski kupci letos niso tukaj prav nič oglašili, so vinski posestniki začeli otvarjati vinotoče, katero misel sicer pozdravljamo, pa pa z opozorilom, da se posetniki vinotočev ne bodo mogoče preveč omamili!

Kostrivnica pri Slatini. Dočim beremo, kako se drugod fantje bojijo samskega davka, smo pri nas veliko bolj korajžni. Poročih so se letos le trije mladeniči, med temi dva člana Marijine družbe, a le eden je bil v domači cerkvi poročen, Franc Ogrinec, ki si je izbral za svojo zakonsko družico tudi članico Marijine družbe, Nežiko Strašek. Ženin je bil dol-

ga leta navdušen delavec v vseh naših katoliških društvi in vesten cerkveni pevec. Zato smo se vsi s pristrčnostjo pridružili ganljivemu voščilu, ki so ga jima zapeli pevci — bratje in sestre — v slovo: "O brat in sestra, bodita srečna, naj sreča Vama bode večna!" Na njuni gostiji se je nabralo za dijaško seme-nišče v Mariboru 100 Din. Vsem darovalcem: Bog plačaj!

Malikomen. Grozna nesreča je zadela mladeniča Antona Abram pri TPD. Zmečkalno mu je glavo, vsled česar so mu izstopili možgani ter je smrt takoj nastopila. Fant je bil zelo nadarjen in izobražen, prečital je skoraj vse zgodovinske in pripovedne knjige slovenske, Bil je popolni abstinenc, poleg tega pa prav izboren glasbenik na harmonike. Komaj 19 let star, je moral v večnost. Iskreno sožalje rodbini!

Olimje. Po dolgi in mučni bolezni je Bog poklical k sebi na plačilo Antona Pajka. Bil je do konca svojega življenja celih 45 let naročnik »Slovenskega Gospodarja« in drugih dobrih listov. V njegovi vzgledni in vzorno krščanski hiši ni bilo nikdar mesta za slabo berilo. Dal je pred nekaj leti na svojem posestvu postaviti lepo kapelo presv. Srca Jez. Veliko zaslug si je pridobil pri nabavi krasnih zvonov pri fari v Olimju, kakor tudi pri podružnici sv. Filipa, kjer je bil mnogo let cerkveni ključar in velik dobrotnik cerkve. Bil je tudi veliko let član odbornik občine Imeno in odbornik hranilnice in posojilnice v Podčetrtku. Na svojem velikem posestvu je bil silno skrben in vzoren gospodar. Radi so ga obiskovali, ne samo ubogi in priprosti, katerim je bil takorekoč oče, ampak tudi drugi iz krogov razumnosti, kajti bil je v izredni meri gostoljuben in priljubljen ter moder, ki je vedel vsakemu dati dober nasvet. S svojo ljubo in dobro ženo je v pravem krščanskem duhu vzgojil devet otrok, dva vrli sina in sedem pridnih hčerk, katere je deloma že oskrbel in ki so bili veseli in ponos rajnemu očetu, kakor tudi še živeli ljubi materi. Kako je bil rajni Dvoršekova ata povsod priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Vsa župnija se je zbrala na njegovem domu; kljub slabemu potu je prišel tudi vl. g. župnik iz Buč in spremlil njega na njegovi zadnji poti. Ko se je domači vlč. g. župnik pri odprtem grobu v prekrasnem govoru poslovil od rajnega, je na glas zajokala vsa množica. Počivaj v miru, dragi in nepozabni prijatelj, blagi Dvoršekova ata! Bog ti bodi plačnik za vsa tvoja dobra dela! Tvoji ljubi in dobri ženi, blagima sinova in dobrim hčerkam pa naše globoko in odkritosrečno sožalje!

Bizeljsko. Na praznik 25. marca ob 2. uri poldan je prišel iz Brežic g. glavar svetnik dr. Ogrinc v obč. pisarno ter izročil v prisotnosti 12 obč. svetovalcev z zelo lepimi in do srca ganljivimi besedami sledeča odlikovanja. Prvo g. županu Ivanu Bolar za njegove zasluge kot županu, odlikovanje Jugoslovanske krone V. reda; II. gosp. Jožefu Janežiču starejšemu, veleposestniku v Stari vasi, za njegove zasluge kot bivši načelnik okr. zastopa ter za več kot 30 let odborniku okr. zastopa in občine Bizeljske. III. Frece Martinu, pos. Stara vas, za požrtvovalnost pri šolah in stavbi šole Stara vas pred 28. leti ter večletnem ogledu obeh šol in kot bivšemu gerentu okrajnega zastopa Brežice odlikovanje Jugoslovanske krone V. reda ter odlikovanje Sv. Save V. reda. Naše čestitke!

Pištanj. Tukaj se živahno gibljemo. Imamo Sadjarsko in vrtnarsko društvo. Ustanovili so tudi gasilno društvo. Dne 25. marca nam je

šolska mladina priredila lep materinski dan, kakoršnega še me kmetijske matere nismo videli. Prav lepo so prikoralili dečki na oder kakor vojaki. Tudi deklice so prav dobro rešile svoje vloge. Z veseljem in ponosom smo gledale me kmetijske matere skoraj solznih oči, ko so nas tako lepo proslavljali. Draga mladina, le tako naprej po poštenih potih, da boste v veselje in ponos svojim mamam in tudi svoji domovini!

Dobova ob Sotli. V našem kraju so imeli dvonogi lisijaki precej posla. Ali je bila kaka prijateljica-lisica tudi poleg, ne vemo. Na večih krajih so se oglasili in odnesli precejšnje število lepo pitanih putk in puranov. Pa kakor ima vsaka stvar svoj konec, tako so se tudi kurji tatovi enkrat vjeli. Budno oko naših orožnikov tudi pazi na take tičke. Svoječas smo svarili kmete, naj zapirajo in zaklepajo kokoši. Pa kaj to koristi, ko vam tak uzmo- vič odbije vsako ključavnico, samo da pride do kokoši. Z raznih vetrov so se zbrali ti kurji tatovi ter pošiljali kokoši menda na zagrebški trg. Sedaj bo menda za nekaj časa mir. — Čuje se, da bodo načeli vprašanje glede združitve vseh sedem vasi, oziroma občin v občino Dobova. Nekaterim občinam to ne bo všeč, bi pač rade ostale samostojne.

Brežice. V hiši pokojnega dr. Höllera se je nastanil nov zdravnik g. dr. Peček Jožef ter pričel s prakso. Vsem, ki iščejo zdravniške pomoči, ga toplo priporočamo!

Knjige.

Šmarnice za 1931. »Pozdravljena Kraljica«, spisal ljubljanski šmarnični pridigar dr. Jerše. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. — Izidejo pa še ene »Jaz sem otrok Marijin«. Cena še ni določena, bo okrog 10 Din, kakor poročajo listi. Zupni uradi lavantinske škofije naročajo Šmarnice potem Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

»Pod svobodnim solncem«, dolgo zaželeni ponatis romana pisatelja F. Finžgarja, je izšel. Cena broš. Din 80, polplatno Din 100 in celo platno Din 110. Privatniki in knjižnice, naročite knjigo potem Tiskarne sv. Cirila v Mariboru!

★

Vljudnost ustvarja slogo.

Piše fant izpod Pohorja.

Marsikaj je lepega in marsikaj ne-lepega pri nas mladih in starih. Prav lepa je čednost vljudnosti, kdor jo pač ima. Nekateri zamenjavajo vljudnost s hinavščino in imajo vljudnost za slabo, češ, da mora biti človek odkritosrčen in povedati naravnost resnico, če-tudi na oster način.

To pa je napačno naziranje. Vsak je lahko odkritosrčen, a zraven tega tudi še vljuden. Surovi, neobdelani ljudje odbijajo, četudi še tako pošteno mislijo. Če povem resnico, bo resnica mnogo bolj učinkovala, ako jo povemo v prijazni obliki, dobrohotno in ljubez-nivo. Tudi bridka resnica, ki je nelju-ba bližnjemu, bo bolj učinkovala nanj, ako jo povemo v vljudni obliki.

Zato je popolnoma napačno, ako kdo vljudnost zametuje, ker vljudnost je čednost. Ako je vljudnost samo zuna-nja krinka, se takoj pokaže v obnaša-nju do teh, ki so slabši ali nam podre-jeni. Koliko je takšnih, ki so navzgor

ponižno-vljudni, navzdol pa ošabno-su- rovi in brezsrčni! Njihova vljudnost ne korenini v dobrem srcu, temveč je samo zunanja uglašenost in videz. Zato nič ni bolj odurnega, kakor če kdo prijaz-nost vljudnosti izrablja za svoje ne-čedne namene, da se hinavsko hlini na zunaj.

Mnogo je takšnih, ki niti na pozdrav bližnjega ne odzdravi, temveč se mu stransko roga. S tem kažejo svojo oli-ko. Sličnega se največ dogaja pri nas na deželi, kjer kmetje ne drže sloge med sabo. Kako bi potem vladala slo-ga med kmetom in delavcem? Ako bi bilo tako: vsi za enega, eden za vse, bi ne manjkalo na deželi delavskih moči. Ker pa na deželi dostikrat tega ni, od-hajajo najboljše moči iz dežele v me-sta, da si poiščejo srečo in prijetnost, če jo najdejo. Dokler med nami ne bo pravičnosti in vljudnosti, tudi sloge ne bomo dosegli. Kako prijetno bi bilo ta-krat med nami, ako bi bili tako složni, kakor so čebelice v panju!

„Vnebovzetje“ v Dravogradu.

Dne 12. aprila 1931 (na belo nedeljo) popoldne ob 4. uri bo v cerkvi v Dravo-gradu izvajalo Slovensko pevsko dru-štvo »Maribor« veliko glasbeno delo:

»Marijino Vnebovzetje«.

zbor »Maribor« in pomnoženi vojaški orkester.

Solisti: ga. Lovšetova, g. Živko, g. Ne-ralič.

Dirigira: Janez Ev. Gašparič.

Vstopnina: sedeži 15 in 20 Din, stojišča 5 Din. Besedilo s slikami 4 Din.

Predprodaja vstopnic: Trafika Primuš Jurij v Dravogradu.

Središče ob Dravi. »Očetov dan«, ki se je praznoval letos prvokrat 19. marca in »mate- rin dan« 25. marca, sta se nad pričakovanje dobo obnesla. Udeležba je bila obkraj izvirna.

Šmihel nad Mozirjem. Naša ljudska knjiž-nica ima na belo nedeljo v osnovni šoli ob treh popoldne prijetno zabavo s pevskim in godbenim koncertom. Spored zelo pester ter vstopnina prasta. Vsi prijatelji lepe pesmi in godbe prijazno vabljeni!

Sv. Jurij ob južni želi. Vsak, kdor se je ude-ležil proslave materinskega dneva in obenem proslave Fr. Sal. Finžgarja dne 25. marca, je izjavil, da mu res ni bilo žal. Kakor smo pri nas že navajeni v St. Jurju, da moramo ljudi vabiti z raznimi vabilii in letaki kakor v me-stih, se je vendar na ta dan pokazalo, da tudi takih skoraj ni več treba. Dvorana je bila polna naših mam in otrok. Saj je bil to dan naših mater, njihov največji praznik. Nisi vi-

del samo naš kmetijski narod, temveč tudi na-še izobražence. Skratka, skoraj vse je poka-zalo, da nima smisla za burke in druge za-bave, temveč tudi za proslave velezaslužnih mož in žena našega naroda. Samo škoda, da ni bilo več mladine. Program je bil jako lep. Nastopil je namreč naš nadabudni dekliski Marijin vrtec z lepimi deklamacijami in naše odrasle igralke so nam vse svoje igralske zmožnosti pokazale v igri »Za srečo«, v ka-teri se bije boj našega dekleta v tujini, kjer se bori za srečo, a tujina ji namesto sreče nu-di le prevaro in obup. Skratka, materinski dan nam je dal priliko, da smo dali našim materam trpinkam svoje spoštovanje.

Zakaj je nahod dober. Kuharica: »Ta pečenka že smrdi, treba jo je zavreči.« — Gostilničar: »Pustite jo še. Morda pa le še pride kmalu kdo, ki ima nahod.«

Neka stara gospa je bila znana daleč naokoli radi svoje dobrosrčnosti. Ko je nekega dne prišel zelo razdrapan van-drovec in jo prosil jesti, mu je postre-gla z vsem, kar je še ostalo od obeda. Pri jedi ga je sočutno vprašala: »Ali morem za vas kaj storiti?« — Vandro-vec je prenehal jesti ter iz žepa privle- kel gumb: »Prosim, gospa, ako mi k temu gumbu prišijete srajco!«

Abrahama videl. V neki vasi se je naselil žid Abraham ter ustanovil pro-dajalno za tobak. Tu so ga šolarčki več krat jezili. Potrkal je kateri na okno prodajalne in ko je žid odprl z vpraša-njem: »Kaj hočeš?« odbežal je pagla-vec z besedami: »Še 50 let nimam, pa sem vendar že videl Abrahama.«

Slab tek. Matevž toži svojemu prija-telju Mihi: »Huda se mi je godila, zelo sem bil bolan. Pa sem rekel Urši: Ti, stara, skuhaj mi štrukljev, katere sem še vedno rad jedel. Veš, pa mi niso nič kaj dišali. Po vsej sili sem jih komaj kakih — 15 pojedel.«

Prisnecu, ki je začel prvi z velikim uspehom zdraviti bolnike z vodo, so poslali nekoč zdravnik popolnoma medlega mladeniča, katerega niso mo-gli ozdraviti. Ko je Prisnec zagledal mladeniča, je rekel: »Ti dohtarji so res premeteni; zase so ohranili meso, me-ni pa pošljejo kosti!«

Domišljav bolnik reče svojemu zdra-vniku: »Jed in pijača mi diši, tudi do-bro spim, vendar si moram od vas iz-prositi sveta.« — »Le ravnajte se po mojem nasvetu«, reče zdravnik, »kma-lu bo vam postalo čisto drugače.«

Porabi priložnosti Principal v cirku-su: »Blagovolite, velecenjena gospoda, le noter stopiti, tu se kažejo le največji čudeži sveta, da boste ostrmeli, oneme-li in dolgo časa ne boste mogli izprego-ovoriti še besedice ne!« — Mož k ženi: »Ti, stara, tje moraš iti, to je nekaj za tebe!«

Navodilo. Berač: »Lepo prosim za v-bogalme, tri dni nisem imel že tople žlice v želodcu.« — Gospa: »Tu imate, vendar pa vas opozarjam, da je za člo-voško življenje zelo nevarno, ako de-vate v želodec žlice.«